

ΑΥΞΑΝΕΤΑΙ Ο ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΑΠΟΚΛΕΙΣΜΟΣ -ΛΕΦΤΑ ΔΕΝ ΥΠΑΡΧΟΥΝ ΓΙΑ ΓΑΛΑ-ΚΡΕΑΣ

Δημήτρης Σταμούλης

Η συνεχιζόμενη πολιτική άγριας λιτότητας και ανεργίας έχει ωθήσει όλο και περισσότερα τμήματα της ελληνικής κοινωνίας σε όρους επιβίωσης κάτω του επίσημου ορίου της φτώχειας, το οποίο για το 2015 ήταν τα 4.512 ευρώ ετήσιου εισοδήματος, μειωμένο κατά 37% από το όριο του 2010 (7.178 ευρώ). Πάνω από το ένα τρίτο των Ελλήνων (35,7%) θεωρείται ότι βρίσκεται σε κίνδυνο φτώχειας ή κοινωνικού αποκλεισμού. Σε απόλυτο αριθμό αυτό σημαίνει 3,8 εκατ. άτομα το 2015 από περίπου 3 εκατ. που ήταν την περίοδο 2007-2009. Να σημειωθεί ότι το 2015 μόνο η Βουλγαρία είχε υψηλότερο ποσοστό κινδύνου φτώχειας στην ΕΕ-28!

Το ποσοστό κινδύνου φτώχειας είναι ακόμη μεγαλύτερο όταν το τρέχον εισόδημα συγκρίνεται με το όριο φτώχειας του 2005. Στην περίπτωση αυτή, η υποβάθμιση του βιοτικού επιπέδου είναι εντυπωσιακή καθώς το 42,2 % των Ελλήνων ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας του 2005, έναντι μόλις του 16,3% το 2010. Αυτό ισοδυναμεί με σχεδόν τριπλάσια αύξηση σε μόλις πέντε χρόνια!

Από 23% το 2009, σήμερα σχεδόν τέσσερις στους δέκα Έλληνες αντιμετωπίζουν υλικές στερήσεις από την άποψη των βασικών κανόνων αξιοπρεπούς διαβίωσης. Το 44,5 % είναι παιδιά, το 41,5 % είναι οικονομικά ενεργοί ενήλικες και σχεδόν το 35 % είναι ηλικιωμένοι άνω των 65 ετών.

Να σημειωθεί ότι το συγκεκριμένο μέγεθος εκτιμά το επίπεδο διαβίωσης μετρώντας το ποσοστό του πληθυσμού που δεν μπορεί να ανταποκριθεί οικονομικά ή στερείται, λόγω οικονομικής αδυναμίας, τουλάχιστον 3 από έναν κατάλογο 9 αγαθών και υπηρεσιών: Πληρωμή πάγιων λογαριασμών, όπως ενοίκιο ή δόση δανείου, πάγιοι λογαριασμοί (ηλεκτρικού ρεύματος, νερού, αερίου κλπ.), δόσεις πιστωτικών καρτών ή δόσεις δανείου για οικιακή, διακοπές κλπ., ή αγορές με δόσεις κύριας κατοικίας, διακοπές για μία εβδομάδα, διατροφή που να περιλαμβάνει κάθε δεύτερη ημέρα κοτόπουλο, κρέας, ψάρι ή λαχανικά ίσης θρεπτικής αξίας, έκτακτες αλλά αναγκαίες δαπάνες αξίας, περίπου, τηλέφωνο (περιλαμβάνεται και το κινητό τηλέφωνο, έγχρωμη τηλεόραση, πλυντήριο ρούχων, ΙΧ επιβατηγό αυτοκίνητο και ικανοποιητική θέρμανση).

Στον τομέα της υγείας συντελούνται δραματικές ανατροπές. Το 2009 μόλις 4,1% του πληθυσμού είχε αδυναμία πρόσβασης σε ιατρικές εξετάσεις και περίθαλψη, ενώ μόλις σε έξι χρόνια, το 2015, το ποσοστό υπετριπλασιάστηκε, φτάνοντας το 14%. Τα δημόσια θεραπευτήρια από 1,3 που αντιστοιχούσαν ανά 100.000 κατοίκους το 2009, μειώθηκαν σε 1,1 το 2015, ομοίως και οι κλίνες που από 483,9 έπεσαν στις 423,8, δηλαδή μειώθηκαν κατά 12,5%.

Φυσικά, αλλαγές προς το χειρότερο έχουν υποστεί και οι καταναλωτικές συνήθειες, καθώς το όλο και λιγότερο διαθέσιμο εισόδημα ωθεί σε ανακατανομή των δαπανών. Η μέση μηνιαία δαπάνη ανά νοικοκυριό, σύμφωνα με τα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ, μειώνεται συνεχώς από το 2009 και το 2014, έπεσε στα 1.461 ευρώ, 31% χαμηλότερα από το επίπεδο του 2008.

Για είδη διατροφής οι Έλληνες δαπάνησαν το 2014 το 20,5% της μέσης μηνιαίας δαπάνης τους από

17,3% το 2009, για στέγαση το 13,4% (από 11,2% το 2009) ενώ για ένδυση και υπόδηση το 5,9% (από 7,9% το 2009). Για αναψυχή, πολιτισμό και επικοινωνίες ξοδεύουν λιγότερα και από δέκα χρόνια πριν (2004). Αξίζει επίσης να σημειωθεί ότι ενώ αυξάνεται η μέση δαπάνη για είδη διατροφής, περιορίζεται για βασικά είδη. Από το 2009 η μέση μηνιαία κατανάλωση σε λαχανικά μειώθηκε κατά 3,5 κιλά, φρούτα κατά 2,5 κιλά, κρέας κατά 1,6 κιλά και γάλα κατά 1,3 λίτρα.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 11.9.2016

prin.gr